

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistratilor • Membru al Asociației Europene a Magistratilor • Membru al Aliației pentru o Justiție Europeană în România

Nr. 60/21.8.2017

Asociația Magistratilor din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociatia-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, *reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar*, transmite următorul **comunicat de presă**:

Asociația Magistratilor din România (AMR) constată că, în mod regretabil, se continuă „tradiția” surprizelor negative, pentru sistemul judiciar - și nu numai -, venite (nu știm cum se face!) în perioada vacanței judecătorești, adică în plină vară, când majoritatea magistratilor se află în concediu, iar forța de reacție este scăzută. Dacă în anii trecuți intram în panică, pe bună dreptate, la aflarea veștilor, mai cu seamă „pe surse”, că, în iulie-august se preconizau, în galop, ba o hotărâre de Guvern despre predarea ahrivei fostei SIPA, ba măsuri nelegale care să adâncească nejustificat inechitățile salariale – acțiune apreciată de noi ca fiind de tipul „divide et impera” (dezbină și domină) –, iată că nici în această vacanță judecătorească nu am fost scutiți de veștile rele. Și de-ar fi fost numai vești!

La fel de regretabil este faptul că despre „declarația-angajament” semnată de doamna președintă a Consiliului Superior al Magistraturii, doamna președintă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și domnul procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prima parte a lunii iulie 2017, am aflat acum, după jumătatea lunii august, adică după mai mult de o lună. Și nu prin comunicarea către instanțe și către asociațiile profesionale, cum se procedează în cazul actelor CSM, ci prin postarea pe site. De altfel, ca să nu ne ascundem după degete, pentru că subiectul este prea important pentru a ne fofila (**AMR** n-a făcut-o nici în alte împrejurări, sub fosta ori sub actuala conducere), normal era să fim consultați anterior, instanțe și asociații profesionale, să ne putem spune părerea desprea un asemenea potențial act care „angajează” întregul sistem. Pentru că exact așa a fost perceput în spațiul public, de vreme ce în debateri, la posturi de televiziune, s-a afirmat că tot sistemul judiciar a făcut zid în jurul procurorilor, că a făcut „parteneriat” de luptă împotriva corupției cu parchetul, etc.

Iar de această dată nu putem să reproșăm nimănui o asemenea percepție, cât timp la pct. 1 din act se arată că, „prin prezenta declarație comună”, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Public, „își exprimă, în mod ferm, *angajamentul sistemului judiciar român* de continuare și intensificare a eforturilor de luptă împotriva corupției prin toate mijloacele legale”. Cu alte cuvinte, în „declarația-angajament” (la pct. 1, după cum scriam, CSM își ia „angajamentul”), garantul independenței justiției – către care ochii judecătorilor au fost ațintiți cu nădejde la începutul mandatului fiindcă avem nevoie de readucerea principiului independenței justiției/judecătorului în aplicație efectivă, în toate componentele sale – „își” exprimă angajamentul ferm al „sistemului judiciar”.

Pe lângă contradicția în termeni, nu înțelegem, din perspectiva statutului magistraților, a desfășurării și finalității actului de justiție, ce înseamnă „angajamentul” de „intensificare” a „eforturilor de luptă” împotriva corupției, prin mijloace legale, dat fiind că procurorii trebuie să respecte legea, drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor în etapa efectuării urmăririi penale, iar judecătorii trebuie să respecte legea, drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor, în faza de judecată, diferită de prima, nu doar cronologic, ci și prin procedură, respectiv finalitate, pentru că judecătorul este abilitat să analizeze materialul probator, cu imparțialitate și egalitate de tratament - deci fără a-i da (doar) procurorului ce este al Cezarului. Ce „eforturi de luptă” ar trebui să întreprindem pe baza atribuțiilor constituționale și legale care ne sunt date?

Pe de altă parte, era necesar un act din partea garantului independenței justiției, prin care „aderă la valorile fundamentale, principiile și mecanismul de monitorizare al Strategiei naționale anticorupție 2016-2020”, în condițiile în care acestea sunt prevăzute într-un act normativ, respectiv HG nr. 583/2016 (citată în preambulul „Declarației”)? Ce însemnătate, ce forță are această aderare, mai cu seamă că e una întârziată care vine după aproape 11 luni de la intrarea în vigoare a HG? Dacă ar fi să aderăm la fiecare principiu, chiar important, din legislație, în loc să-l aplicăm sau pentru a-l aplica, justiția n-ar mai fi justiție. Suntem judecători și știm că legea trebuie să fie lege, iar dacă ne îndoim de asta, nu stăm la locul potrivit. În același context, dacă tot vorbim de aderare, ar fi trebuit să începem cu începutul, adică să vedem și o aderare la principiile nevinovăției (până la o hotărâre definitivă), supremației legii, respectării dreptului la apărare, respectării tuturor componentelor dreptului la un proces echitabil, respectării independenței judecătorului, cel puțin la fel de importante, într-un stat democratic, într-un stat de drept, ca lupta împotriva corupției.

Asociația Magistraților din România dorește să se facă bine înțeleasă: lupta împotriva corupției rămâne un obiectiv important, asumat ca atare - inclusiv prin HG nr. 583/2016 -, ale cărei elemente nu pot fi și nu trebuie să fie estompate, însă, astfel cum scria o fostă președintă a **AMR** în legătură cu subiectul în discuție, ideea de dreptate, de justiție nu se conjugă cu pacte și nici cu strategii, politice sau nepolitice, multe de circumstanță.

Am tot vorbit în ultimii ani despre necesitatea echilibrării, în drepturi și obligații, a acuzării și apărării (regulă neinventată de noi, ci spusă, „cu subiect și predicat”, în mod repetat, de CEDO). Ne străduim să formăm magistrații tineri în acest spirit și să le reamintim, pe parcurs, acest principiu de căpătîi, ca să împiedicăm nelegalități, abuzuri. Ce mesaj le dă lor și nouă, celor cu ani de magistratură, o „declarație” prin care CSM își exprimă „angajamentul”, în numele nostru, să intensifice eforturile de luptă împotriva corupției, mână în mână cu acuzarea, deci cu procurorii? Ce mesaj dă un astfel de act cetățenilor acestei țări? Că tripodul judecător, procuror, avocat este șchiop, că dialogul juridic, că toată zbaterea procedurală până la hotărârea definitivă este un du-te-vino doar între judecător și procuror?

ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA

Membru al Uniunii Internaționale a Magistratilor • Membru al Asociației Europene a Magistratilor • Membru al Aliaței pentru o Justiție Europeană în România

AMR afirmă clar că judecătorii de bună-credință nu concep un astfel de tipar, tocmai pentru că s-au străduit ani și ani să-l combată. De aceea, un pact care le „redefinește” statutul constituțional, punându-i cot la cot în lupta anticorupție cu procurorii, cu toate că statutul și atribuțiile judecătorilor, respectiv procurorilor sunt diferite, bine definite prin Constituție și Legile justiției, poate însemna un aviz „în alb”, dat într-un mod care nu ne reprezintă, în numele nostru, al celor ce înfăptuim, „în fapt și în drept”, justiția, în sălile de judecată. Prin urmare, mențiunea de la pct. 3 din „Declarație”, adică CSM, ÎCCJ și MP „*își asumă* îndeplinirea măsurilor specifice ce țin de competența autorității judecătorești” nu este decât o frază. Pentru că, pe de o parte, judecătorii își asumă zi de zi luarea măsurilor ce țin de competența autorității judecătorești, cu toate riscurile pe care această activitate le presupune și, pe de altă parte, pentru că „asumarea” nu are loc printr-o declarație comună cu parchetele, fiind exclus să aibă loc în acest fel, de vreme ce actele procurorilor fac obiectul analizei judecătorilor, iar acuzarea nu poate fi mai presus de apărare. Ca în orice sistem democratic de drept.

**Asociația Magistratilor din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**